

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: HELVEDE (Forsøg til et beskrivende Digt)

Citation: Aarestrup, Emil: "HELVEDE (Forsøg til et beskrivende Digt)", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 175. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare04val-shoot-workid69608/facsimile.pdf> (tilgået 02. december 2021)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

HELVEDE

(Forsøg til et beskrivende Digt)

Beskrive Steder, Egne, Lande, man besøgte,
 Og denne Dont saa mesterligen røgte,
 At selv en streng Kritik man ei behøver frygte,
 Det kræver visselig, Behændighed,
⁵ Der veed at nytte rigtig Pennens Spændighed
 Stoffets Ubændighed,
 Anbringe passende sin Kløgtis Elendighed
 Og, frem for alt, Kjedsomligheds Nødvendigh-
 hed

Men derimod beskrive Noget,
¹⁰ Som man i Grunden aldrig saae,
 Som mange ingen Vægt meer ligger paa,
 De fleste forbigaae
 Og som ærværdigt Meubel lader staae,
 En Ting, hvis hele Tilvær sættes,
¹⁵ Som noget, hvorom trættes;
 Beskrive dette, falder noget broget.
 Men vil man vinde, maa man vove noget,
 Og, for at komme ud med Sproget,
 Ved disse Vers forstaaer jeg en Indledning,
²⁰ Langt fjernet fra Forfængligheds Tilbedning —
 En Christen er jeg, ingen Hedning —
 Hvormed jeg vil begynde Haabets Fedning,
 At man betragter mit Forsøg, som noget,
 Hvis Hensigt er at zire Sproget.

25 Afsides paa et Fjeld, hvor ingen courbetterer
Fordi at man paa Æsler sig generer,
Og endnu mere paa Blanskinnebeen,
Hvor Granen strækker mørk sin stive Green
Og ingen Lygte den illuminerer
30 Der ligger Helvede, en Hovedstad,
Men veel fra andre skiller den sig meget ad.
Klimatet der er raat; et evigt Jask
Gjør blanke Støvler der til en Umulighed
Jordbundens Smask gjør Engletrin til Trask,
35 Paadigter Dandsemestere Udulighed
Berøver Damerne
Den svævende Jomfrulighed.

.

AFSIDES I EN DAL, HVOR SJÆLDEN SOLEN
KOMMER

Afsides i en Dal, hvor sjælden Solen kommer,
Hvor Vinteren er lang og kort den lyse
Sommer

- Der ligger Helvede, en Hovedstad;
Men vee! fra andre skiller den sig meget ad.
5 Med mørke Huse, daarligtakte Skure,
Omgivet trindt af gamle, halvforfaldne Mure.
Ved første Syn — æsthetisk upåaklagelig —
Den falder mere skummel end behagelig.
Klimatet der, er raat; et evigt Jask
10 Gjør blanke Støvler der til en Umulighed;
Jordbundens Smadsk gjør Engletrin til Trask,
Paadigter Dandsemestere Udulighed,
Berøver Damerne — i Flugten,
Den svævende Jomfrulighed.
15 Om Vinteren, naar Iis bedækker Bugten,
Naar Østenvinden blæser,
Da høster man en Mængde røde Næser,
Der kunne gjemmes Somren over.
Om Natten ikke sødelig man sover,
20 De smaa Insecter, man har kaldet Lopper,
Med sjælden Fjærkraft hopper,
Forfusker Søvnens milde Qvægelse
Og volder idelig Bevægelse,
Hvorved man søger disse Dyr forjage
25 Hvad nytter det, at Tanker, hele Oder
Drage